

MOJA PARAFIA

Nr: 784 - 785
28/03 - 04/04/2010

TYGODNIK PARAFII ŚW. JÓZEFA

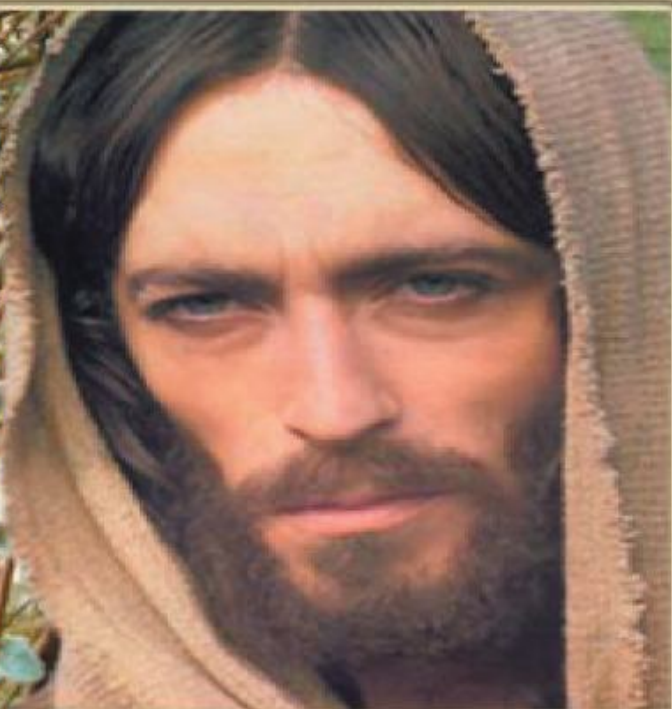
PRZEZ KRZYŻ I ŚMIERĆ

DO ZMARTWYCHWSTANIA

Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej rozpoczyna obchody Wielkiego Tygodnia, jest niedzielą przygotowującą do Paschy Pana. Liturgia Kościoła wspomina tego dnia uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy, a także rozważa Jego Mękę czym wprowadza nas coraz bardziej w nastrój Świąt Paschalnych. Kościół zachęca, aby nie ograniczać się tylko do radosnego wymachiwania palmami i krzyku: „Hosanna Synowi Dawidowemu!”, ale wskazuje drogę jeszcze dalszą - ku Wieczernikowi, Getsemani, pretorium Piłata, ku Golgocie, by zatonąć ciężki kamień na Grób. A potem już tylko pozostaje czekać na tę Wielką Noc... To właśnie daje nam Wielki Tydzień, rozpoczynający się Niedzielą Palmową. Wejdźmy zatem uczeni w Misterium naszego Pana Jezusa Chrystusa...

Lukasz/Bator

"TAK, JA NIM JESTEM..."

WIELKI CZWARTEK

W Wielki Czwartek przychodzimy do Wieczernika. W nim Pan Jezus zastawia dla nas stół zapraszając do rozważenia prawdy o Kapłaństwie i Eucharystii. My, Kapłani z wdzięcznością pochylamy się nad wielką tajemnicą naszego powołania i naszej wiary. Dziękujemy za dar, pozwalający nam codziennie stawać przy ołtarzu i wypowiadać słowa Chrystusa, mocą których chleb staje się Jego Ciałem a wino Jego Krwią. Dziękujemy za przyjaźń, jaką Chrystus nas obdarzył w swoim kapłaństwie.

Świadomość wielkiego „daru i tajemnicy” - jak o sakramencie kapłaństwa mówił Jan Paweł II - skłania nas do spojrzenia na siebie w świetle wiary i kontemplowania rzeczywistości, której nie da się wyrazić słowami. Kapłaństwo sakramentalne jest tajemnicą Chrystusa Najwyższego Kapłana, upodabnia nas wewnątrz do naszego Mistrza, daje łaskę sprawowania Bożych tajemnic.

Wielki dar Boga, który otrzymujemy w sakramencie kapłaństwa, związany jest jednocześnie z zadaniem, jakie Pan Jezus stawia przed swoimi uczniami. Mamy być Jego świadkami do końca i sługami Eucharystii.

Poprzez Eucharystię - Ostatnią Wieczerzę - Chrystus wydał się za nas - ofiarował siebie samego! Zatem w czasie Ostatniej Wieczerzy poprzez sakramentalne znaki dokonało się to, co w sposób fizyczny miało nastąpić dzień później.

Sakramentalnie Chrystus umarł za nas już w Wielki Czwartek. On umiera za nas na każdej Mszy Świętej! Podczas każdej Eucharystii następuje uobecnienie dramatu Golgoty, ale i radości Wielkanocy.

wtj

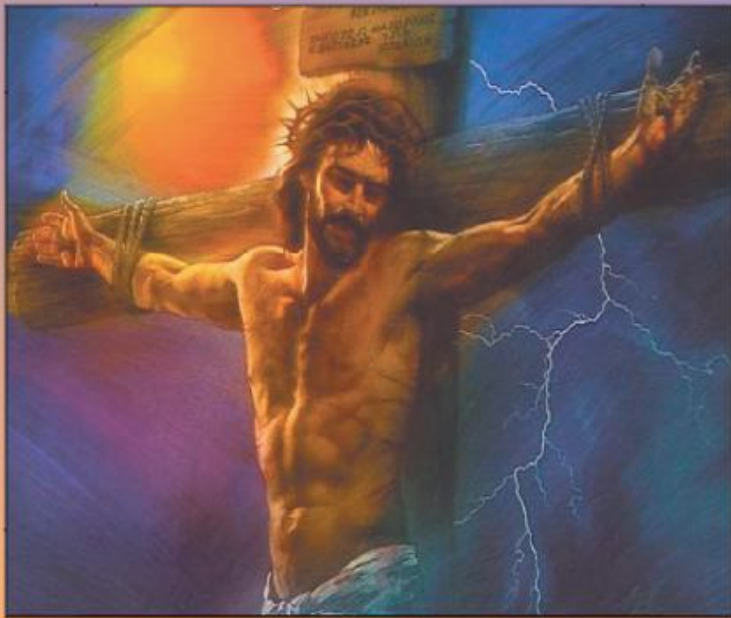
Przewielebni Księża

To Wy usłyszeliście słowa Chrystusa: „Pójdź za Mną”, a Bóg stawiając Was na naszej drodze życia obdarzył nas wielką łaską. Dziękujemy, że jesteście z nami i dla nas.

Sprawujcie codziennie Mszę Świętą z radością, zapalem i z głęboką wiarą. Wtedy, gdy będzie się Wam wydawało, że jesteście osamotnieni, że nikt Was nie rozumie, On, Wasz Mistrz Jezus Chrystus, który Was wybrał, powołał i ustanowił swoimi kapłanami, będzie Was wspierał. A Maryja, Matka kapłanów, Niewiasta Eucharystii, niech Wam towarzyszy swoją miłością i orędownictwem. Kochajcie Wasze Kapłaństwo! Bądźcie mu wierni aż do końca! Umieście dostrzec w nim ewangeliczny skarb, za który warto dać wszystko.

Życzymy każdemu z Was, by całe Wasze kapłańskie życie było napelnione światłością i miłością. Niech Boski Zbawiciel, prowadzi Was po pięknej, choć niełatwej drodze powołania dla ludu Pana.

Zapewniamy o codziennej modlitwie. Szczęść Boże.

PRAGNIE

WIELKI PIĄTEK

Wielki Piątek w Kościele katolickim jest dniem męki i śmierci Chrystusa na krzyżu. Centrum liturgii wielkopiątkowej to uroczysta adoracja Krzyża - adoracja Syna Bożego, który oddał życie za zbawienie wszystkich ludzi. W kościołach buduje się Groby Pańskie i odwiedza je. Nie odprawia się w tym dniu Mszy św.

Nabożeństwo wielkopiątkowe rozpoczyna się liturgią słowa, w której naczelne miejsce zajmuje opis Męki Pańskiej według św. Jana. W tym dniu wierni koncentrują się na rozważaniu biblijnego opisu Męki Pańskiej i śmierci Chrystusa na krzyżu, a następnie na adoracji i uczczeniu Krzyża Świętego. Liturgia podkreśla bardziej chwałę odkupienia przez Krzyż niż poniżenie przez Mękę. W uroczystej modlitwie powszechnej Kościół stara się w tym dniu pamiętać o wszystkich. W sposób szczególny Kościół modli się o zachowanie pokoju na świecie. Punktem kulminacyjnym liturgii Wielkiego Piątku jest adoracja Krzyża i wspólna Komunia Święta. Na zakończenie nabożeństwa, podczas uroczystej procesji, przenosi się do wcześniej przygotowanego Grobu Pańskiego eucharystyczne Ciało Chrystusa. Niesione jest w osłoniętej welonem monstrancji z Najświętszym Sakramentem i przechowywane tam aż do zmartwychwstania.

W Wielki Piątek Kościół zachęca, abyśmy poszli za Jezusem drogą krzyżową, aż na sam szczyt Golgoty. Pomóżmy Jezusowi dźwigać krzyż, tak jak Szymon, tak jak Weronika. Niech spotka nas, jak spotkał swoją Matkę i pocieszy jak jerozolimskie niewiasty. Chrześcijanin nie może obojętnie przejść wobec wiszącego na krzyżu Chrystusa, musi zostać do końca, aż się wszystko wypełni... Musi potem pomóc zdjąć Go z krzyża i mieć odwagę spojrzeć w oczy Matce trzymającej na rękach ciało Syna, by na końcu wreszcie złożyć umęczone ciało Zbawiciela do grobu. Czuwając ma pilnować, by współcześni nie wykradli Go z grobu, bo On ma ... ZMARTYCHWSTAĆ.

Diakon Rafał Czekałewski SAC

WIELKA SOBOTA

Jest dniem adoracji Pana w grobie. Jest to dzień cichej nadziei, modlitewnego oczekiwania na cud zmartwychwstania. W dniu tym nie ma nic z żaloby, nic ze smutku, ale cicha wewnętrzna radość płynąca z wiary w bóstwo Chrystusa i z nadziei wypełnienia się wszystkiego co zapowiedział. Wieczorem Kościół zgromadzi się, aby celebrować tajemnicę wigilii paschalnej. W tę świętą noc dokona się najważniejsze wydarzenie w dziejach świata i ludzkości, jakim jest przejście (pascha) ze śmierci do nowego życia przez zmartwychwstanie. Ta tajemnica zbawcza, w liturgii tej nocy, stanie się dla nas teraźniejszością. Uobecnią nam ją przede wszystkim dwa sakramenty paschalne: Chrzest i Eucharystia. Cała dynamika nocy paschalnej koncentruje się wokół nowego życia w Chrystusie, dlatego też cała jej liturgia pełna jest symboli życia: światło - słowo - woda i uczta. Znaki te stanowią również główną treść kolejnych części liturgii wigilii paschalnej, a więc: liturgia światła, liturgia słowa, liturgia chrzcielna i liturgia eucharystyczna.

Piotr Dyjo

VIA DOLOROSA

Najsłynniejsza ulica świata to nie przepięknie wybrukowana, oświetlona, szeroka i główna droga miejska. Ale wąska, zakurzona, pełna kramów, leżąca jakby na uboczu zwykła uliczka. Bo nie w urodzie bruku jej sława, lecz w niezwykłości stóp Osoby, która na niej odcisnęła swoje ślady!

Jeruzolima. Dziś wiele ją różni od tego miasta sprzed dwóch tysięcy lat. Jednak to właśnie ona była świadkiem biblijnych wydarzeń, a jej natura i architektura nosi w sobie pamiątkę tamtych czasów. Kiedyś nie miała murów obronnych, tylko wąskie uliczki z sześciu zachodnich bram Świątyni Salomona na Skale spadały w dół do głównej ulicy miasta. Od tej ulicy znowu trzeba było iść pod górę. Inną górę - Golgotę.

Dzisiaj nie ma już gór. Golgota zniknęła całkowicie pod zabudowaniami Dzielnicy Chrześcijan. Pozostała tylko droga. Zwie się Via Dolorosa, czyli droga cierpienia, droga krzyżowa, bo nią szedł Jezus dźwigając krzyż. Via Dolorosa ma 660 m długości (licząc od miejsca skazania do miejsca egzekucji). Odprawienie Drogi Krzyżowej w Jeruzolimie pozostaje mocnym i niezapomnianym przeżyciem. Świadomość miejsca jest bowiem porażająca. I choć wokół pełno jest ludzi zajmujących się własnymi sprawami a na każdym wolnym skrawku kwitnie handel, można przejść tę drogę w modlitwie i wzruszeniu.

1. Jezus na śmierć skazany. Drogę Krzyżową rozpoczynamy na dziedzińcu szkoły muzułmańskiej w bliskim sąsiedztwie Lithostrotos. Położona na południowy zachód od świątyni jerozolimskiej twierdza była rezydencją rzymskiego namiestnika – Piłata na czas najważniejszych świąt żydowskich. Tuż obok, na dziedzińcu franciszkańskiego klasztoru znajduje się Kaplica Biczowania. Między łukami, na których spoczywa sklepienie prezbiterium, znajdują się trzy piękne witraże przedstawiające sceny: biczowania, umyjającego ręce Piłata i triumfującego Barabasa. Na zachód od Kaplicy Biczowania wznosi się niewielka budowla, zbudowana na planie kwadratu, czyli Kaplica Skazania na Śmierć.

2. Jezus bierze krzyż na swoje ramiona. Oznaczenie drugiej stacji Drogi Krzyżowej znajduje się na ścianie Kaplicy Skazania. Ze względu na małą powierzchnię kaplicy rozważamy tajemnicę Męki Jezusa po zewnętrznej stronie kościoła. Nawet liczne procesje tu nie wchodzi, by nie utrudniać nabożeństwa. Przystają tylko na moment a potem udają się bezpośrednio pod łuk Ecce Homo, by dalej podążać Via Dolorosa. „Kto chce iść za mną, niech weźmie swój krzyż i niech mnie naśladuje...” Bierzemy drewniany Krzyż by podążać śladami Jezusa.

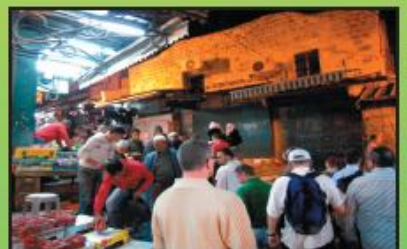
3. Jezus upada pod krzyżem po raz pierwszy. Stacja trzecia znajduje się ok. 150 metrów od Lithostrotos, na skrzyżowaniu Via Dolorosa z ulicą poprzeczną, która biegnie do Bramy Damascenkiej, w niewielkiej dolinie. W latach 1941-1946 dzięki ofiarom żołnierzy i uchodźców polskich odnowiono podniszczoną kaplicę i w jej wnętrzu umieszczono marmurową płaskorzeźbę Jezusa upadającego pod krzyżem, dłuta Tadeusza Zielińskiego. W środkowej kopule widnieje Biały Orzeł, a na lewo od wejścia został przymocowany krzyż, który był niesiony przez Polaków podczas wielkopiątkowej Drogi Krzyżowej w 1941 r., nazywana jest stacją polską.

4. Jezus spotyka swoją Matkę. Stację położoną kilkadziesiąt metrów od trzeciej, wskazuje płaskorzeźba twarzy Maryi, umieszczona na murze domu między arabskimi kramami i sklepikami. Jej autorem jest także Tadeusz Zieliński. Ta mała kapliczka stacji czwartej zbudowana została (w roku 1957) także z ofiar Polaków. Niewiadomo dlaczego jest zamknięta, modlimy się na zewnątrz.

5. Szymon pomaga nieść krzyż Jezusowi. Około 50 metrów za stacją czwartą znajduje się niewielka kaplica, w której może zmieścić się zaledwie kilkanaście osób. Od tego miejsca droga stromo wznosi się w górę, aż do Golgoty, co namacalnie pokazuje, że Jezus potrzebował pomocy w niesieniu krzyża. Panuje tu spory ruch i gwar. Tędy bowiem, prócz pielgrzymów i turystów, przechodzi wielu Żydów zmierzających pod Ścianę Płaczu. Tuż obok zaś miejscowi kupcy na swoich straganach oferują kolorowy towar. Poszarpane, wypłowiałe, płócienne dachy, zawieszane nad wąską ulicą, dają półmrok całej okolicy. Wszystkiego zaś dopełnia arabska muzyka, hałaśliwe pojazdy i przekrzykiwanie się handlarzy.

6. Weronika ociera twarz Jezusowi. Kaplica, która zaznacza to miejsce, znajduje się około stu metrów od stacji piątej, a tę odległość trzeba pokonać, wstępując po niewysokich stopniach. Imię niewiasty pochodzi od słów: vera ikon, czyli „prawdziwy obraz”. Dziś na tym miejscu znajduje się grekokatolicka kaplica. Obok tłusty od potu, swądu smażonych placków, ryb i perfum znajduje się zaulek targowiska Khan al Zait. Tu przed dwoma tysiącami lat kończyło się miasto. Stąd Chrystus zobaczył Golgotę.

7. Jezus upada pod krzyżem po raz drugi. Dla słabnącego Jezusa stroma droga musiała być szczególnie uciążliwa. Stąd kolejny upadek. Dziś nie widać wzgórze u podnóża którego nastąpił ten upadek pod krzyżem. Dlatego miejsce to oznacza kaplica (należąca do franciszkanów). Znajduje się w niej kolumna o wysokości 7 metrów, w czasach Jezusa, znajdowała się tu brama prowadząca poza miasto. Tradycja chrześcijańska związała drugi upadek z tą bramą, nazwaną Bramą Wyroku, gdyż to tu wywieszano ogłoszenia o skazaniach na śmierć. Dziś to jedno z najbardziej ruchliwych i głośnych miejsc na jerozolimskiej Via Dolorosa.

8. Jezus rozmawia z jerozolimskimi niewiastami. Trzeba skrócić w prawo od stacji siódmej, by po ok. 30 metrach dostrzec czarny, laciński krzyż wyrzeźbiony na murze grecko-prawosławnego klasztoru. Klasztor przecina trasę Drogi Krzyżowej, dlatego całą budowlę należy obejść ulicą, na której jest pełno straganów i sklepów. Kalwaria jest już bardzo blisko. W starożytności oddzielał ją mur miejski, natomiast od stuleci jest to rejon handlowy, obliczony na zainteresowanie i zakupy pielgrzymów i turystów. Przekupnie natarczywie zaczepiają przechodniów. To bardzo irytujące. Trudno się tu skupić. Brakuje ciszy.

9. Jezus upada pod krzyżem po raz trzeci. Stację zaznacza kolumna wmurowana koło wejścia do klasztoru koptyjskiego. Umieszczona za absydą bazyliki Grobu Bożego oznacza miejsce trzeciego upadku Jezusa. Obok wznosi się rosyjskie Hospicjum Aleksandra, w którym zachował się próg bramy uznawanej za pozostałości muru, który w czasach Jezusa zamykał Jerozolimę od tej strony. Miejsca ukrzyżowania nadal jeszcze nie widać, gdyż zasłaniają je rozmaite budowle, ale znajduje się ono w odległości około 50 metrów w linii prostej. Dalsze stacje Drogi Krzyżowej umiejscowione są na terenie Bazyliki.

10. Jezus z szat obnażony.

11. Jezus przybity do krzyża. Obydwie stacje znajdują się po prawej stronie kaplicy Kalwarii. Jest to pomieszczenie o wymiarach 11.5m na 9.2m i położone ok. 5 metrów powyżej posadzki bazyliki. Wchodzi się tu po stromych schodach. Całość podzielona jest dwoma filarami na dwie kaplice. Prawa należy do łacinników, a lewa do Greków. Ściany prawej pokryte są marmurem. Mozaika sklepienia przedstawia Zbawiciela, a mozaiki na ścianie głównej przybicie Jezusa do krzyża oraz niewiasty i św. Jana kontemplujących ból Ukrzyżowanego. Na świecznikach z brązu przedstawione są różne sceny Drogi Krzyżowej. Pod ołtarzem znajduje się zagłębienie, o którym pradawna tradycja mówi, że właśnie tam został wbity krzyż Chrystusa. Dwie płytki po obu stronach ołtarza znaczą miejsca, gdzie stały krzyże złoczyńców powieszonych wraz z Jezusem. Blisko ołtarza pokazywana jest szczelina skalna, powstała w chwili śmierci Jezusa, gdy „ziemia zadrżała i skały zaczęły pękać”.

12. Jezus umiera na krzyżu.

WYKONAŁO SIĘ..

To tu po 6 godzinach męki na krzyżu Chrystus umiera. Już wiem dlaczego Papież Jan Paweł II zechciał tu wrócić na koniec swojej pielgrzymki w 2000 roku. Pod ołtarzem obwieszonym lampkami znajduje się gwiazda i otwór w który wkładając rękę można dotknąć skały, dotknąć Golgoty. W milczeniu wszyscy na kolanach podchodzą do ołtarza. DAR i TAJEMNICA miejsca.

13. Jezus zdjęty z krzyża. Niedaleko Golgoty stoi ołtarz poświęcony Matce Boskiej Bolesnej. Tu, według tradycji, ciało Jezusa po zdjęciu z krzyża oddano Maryi w ramiona. W gablocie obok jest figura Matki Boskiej Bolesnej oraz wota (m.in. ryngraf gen. W. Sikorskiego i żołnierzy polskich). Ołtarz ten stanowi własność franciszkanów, którzy odprawiają tu codziennie Msze św. Podstawę tego ołtarza stanowi ozdobna krata z emblematami męki i słowami Jezusa na krzyżu. Obok Golgoty, naprzeciw wejścia do Bazyliki Grobu znajduje się kamienna płyta, na której namaszczone olejkami martwe ciało Jezusa przed złożeniem do grobu.

14. Jezus złożony do grobu. Kaplica Grobu znajdują się w centrum Rotundy bazyliki i ma kształt prostokąta o długości 8.3m, szerokości 5.9m i wysokości 5.9m. Zabudowana jest wysoką rotundą zwaną Anastasis, co po grecku oznacza „zmartwychwstanie”. Całość podzielona jest na przedsionek czyli Kaplicę Anioła oraz właściwy Grób. W przedsionku na cokole pod płytą jest fragment kamienia, którym zamknięty był Grób. Z kaplicy tej ciasne wejście o wysokości zaledwie 1.3m prowadzące do komory grobowej. Grób właściwy to małe pomieszczenie o wymiarach 2,07 m na 1,93 m. Obecnie

w tym miejscu jest marmurowa płyta, nad którą widnieje ikona Zmartwychwstania Pana Jezusa. Na ścianie północnej jest ikona Matki Bożej. Ikonę można delikatnie uchylić, by zobaczyć za nią fragment surowej skały grobowej, która bez zmian i ornamentów dotrwała do współczesności.

Bazylika Grobu Pańskiego w obecnym kształcie wznosi się od prawie tysiąca lat. Przeszła wprawdzie kilka renowacji, ale wymaga gruntownego remontu. Mimo wszystko jednak, nawet jeśli świątyni brak podniosłego nastroju, to przynajmniej zdecydowana większość archeologów nie podważa twierdzeń, że stoi ona na prawdziwym miejscu ukrzyżowania, pogrzebania i zmartwychwstania Chrystusa. Przez długie lata nazywana była Bazyliką Zmartwychwstania. Pusty Grób jest przecież świadkiem tego największego cudu Jezusa. Dziś także nikt nie podważa prawdziwości istnienia w Jerozolimie historycznej Via Dolorosa. Pozostała autentyczną, nawet jeśli w ciągu wieków jej szerokość ulegała nieznacznym przesunięciom. Do renowacji nawierzchni Drogi Krzyżowej zachowano kostkę brukową z czasów Heroda i włączono ją do nowego chodnika. Nie sposób docenić tego, że dziś w XXI wieku, nadal można stąpać tą samą VIA DOLOROSA. Bogu niech będą dzięki!

CHRYSZTUS ZMARTWYCHWSTAŁ!!!

Nowina ta żyje 2000 lat.
Prawda ta jest żywa, jak żywa jest Ewangelia.
Prawda ta jest nieśmiertelna,
jak nieśmiertelny jest Jezus Zmartwychwstały.
Prawda ta jest radosna,
jak radosna jest wieść, że została pokonana śmierć.
Czy tak było na początku?
Na początku był szok i zaskoczenie.
Przecież Jezus mówił, że powstanie z martwych.
Mówił, jednak to przekraczało ludzkie możliwości wiary.

Zabity jako złoczyńca, osądzony przez przywódców religijnych i pochowany z pośpiechem w cudzym grobie. Sielanka z Mistrzem skończyła się. Teraz uczniowie boją się, że i oni będą targani przed sądami za utrzymanie kontaktów z Jezusem. Jedni pouciekali, inni zamknięci czekali. Z niemego czekania wyrwało ich ranne pukanie kobiet, które pierwsze zobaczyły kamień odwalony i pusty grób. Czy na wieść o tym opanowała ich ogromna radość? Wcale się nie radowali. A co robili? Dziwili się temu bardzo. Święty Jan napisał: „Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, które mówi, że On ma powstać z martwych”.

A co robi Jezus? Idzie na spotkanie z ludźmi.

Czy pojawił się tysiącom, które nauczał, które nakarmił cudownie rozmnożonym chlebem? NIE!

Może szukał tych, którzy chcieli obwołać Go królem? Nie tak myśli Jezus.

Może wystąpi publicznie i udowodni uczonym w Piśmie i Piłatowi, że nie mieli racji? Nie o to chodzi.

Jezus uda się na spotkanie z tymi, których załamały wydarzenia Wielkiego Tygodnia, do tych, których wiara ostygła.

W Piśmie Świętym jesteśmy świadkami wielu spotkań Zmartwychwstałego z ludźmi.

➤ Fascynujące jest spotkanie wdzięczności Jezusa. Trzeba było niemało odwagi i hartu, by dość pod krzyż, by towarzyszyć Matce Bożej i urządzić pogrzeb. Były wierne, dlatego wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, wyruszyły dopełnić obrzędu namaszczenia ciała. One stwierdziły pierwsze, że grób jest pusty, one pierwsze dały znać Apostołom. Im pierwszym ukazał się Jezus zawołaniem „Witajcie” Oddały Mu pokłon. Rozwiał Jezus ich wątpliwości. Poszły głosić jeszcze gorliwiej, że Jezus żyje. Mężczyźni uznali, że opowiadają brednie. Jezus jest wierny temu, co powiedział. Kubek wody podanej spragnionemu nie pozostanie bez nagrody. Czy obecność pod krzyżem, usługa pogrzebania w grobie miały być nie zauważone przez Zmartwychwstałego. Jezus daruje im wiarę, a one pójdą do domów jako misjonarki Zmartwychwstania. Dziś w ten dzisiejszy poranek proszę Was – kobiety wielkanocnego poranka – bądźcie misjonarkami Zmartwychwstania w tym dziwnym świecie. Nie przejmujcie się, że niejeden mężczyzna Wam nie uwierzy.

➤ Jeszcze ciekawsze jest spotkanie Jezusa z dłużnikami. Na pewno dłużnikiem Jezusa była Maria Magdalena.

To Jezus uratował ją od ukamienowania. Jezus nie pogardził jej olejkiem. Była aMu dłużna życie, a teraz nawet z grobu Go wynieśli. „Mario!” usłyszała nagle. Poznała Pana, który posłał ją do uczniów. Zniknął płacz, gorzkie rozpamiętywanie. Zrodziła się wiara niesiona do uczniów i Apostołów.

➤ Nie można wyjść z podziwu obserwując spotkanie Zmartwychwstałego Jezusa z racjonalistą Tomaszem. Opuścił Wieczernik. Gdy wrócił, wszyscy przekrzykiwali się, że spotkali Pana, że przyszedł nie otwierając drzwi. Nie wierzył kobietom, nie wierzył kolegom. Wysunął nawet żądanie. Nie opuścił wspólnoty. Doczekał się. Jezus przyszedł za tydzień specjalnie do niego i zawołał go po imieniu „TOMASZU!?” „Pan mój i Bóg mój” padło wyzwanie. Powróciła wiara i miłość.

A gdzie ja mogę spotkać Jezusa???

Na pewno przy stole.

Dał się zaprosić do stołu dwom uczniom zmierzającym do Emaus. Tam przy stole dał się rozpoznać. Nie poznali Go, gdy przemawiał, gdy wyjaśniał Pisma. Poznali Go, gdy łamał chleb.

Dziś zaglądając do pustego grobu stajemy przy stole Słowa i Chleba. On tu jest z nami. Zabierzmy Go na wędrowkę do swojego domu, do swojej rodziny, do szkoły, uczelni i zakładu pracy. Kiedy po Rezurekcjach zasiądziecie do stołu Bracia i Siostry pomyślcie: czy najbliżsi mogą rozpoznać we mnie wiarę w Zmartwychwstałego?

Zadumani z samego rana nad prawdą pustego grobu prosimy Pana, aby zaliczył nas do grona dłużników lub racjonalistów. Potrzebna nam jest wiara, bo często nasza wiara nadszarpnięta została wirem życia i niekonsekwencjami.

Panie, niech Twoje Zmartwychwstanie umocni naszą wiarę.

Panie, niech Twoje Zmartwychwstanie nappełni nas radością przeżywaną przez uczniów.

Drodzy Parafianie, Siostry i Bracia!

W wielkanocny czas składamy sobie życzenia *radosnych Świąt i wesołego Alleluja*. Nasza radość powinna wynikać stąd, że dawca Życia — Jezus opuścił grób i żyje!

Radujmy się! Alleluja!

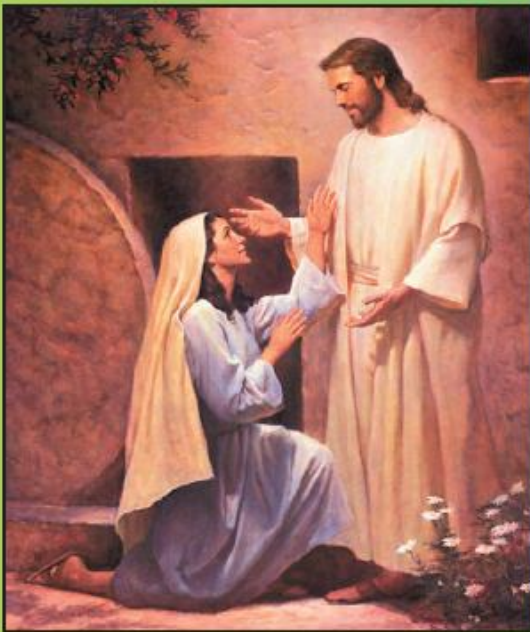
Pan zmartwychwstał i jest z nami!

W taki czas umacnia się nasza krucha wiara, a w świątyniach naszych serc płonie światło Chrystusa — płomień żywy i nieśmiertelny.

«Oto dzień, który Pan uczynił, radujmy się w nim i weselmy»

Każdemu z Was i Waszym Rodzinom, Chorem, Samotnym, Dzieciom, Młodzieży, Rodzicom i Starszym życzę, aby blask prawdy o zmartwychwstaniu Bożego Syna rozświetlał wszelkie mroki codzienności, a wiara w nowe życie napelniała serca wszystkich radością i pokojem!

Szczęść Boże!

„Chrystus Zmartwychwstan jest, nam na przykład dan jest...”

Dziękując za wierną i ofiarną służbę w naszej parafii, z okazji patronalnego Święta, Czcigodnym Siostronom Zmartwychwstankom życzymy:

- niech Pan przeniknie Wasze serca i napelnia kontemplacją Zmartwychwstania;
- niech ciągle wyostrza wzrok Waszych oczu, by doświadczały łaski widzenia Zwycięzcy śmierci;
- niech zawładnie waszymi ustami, by wszystkim głosiły, że Jezus żyje;
- niech przez Waszą służbę pozdrawia wszystkich ludzi „Pokój Wam”

Alleluja biją dzwony, alleluja echo głosi, Chrystus bowiem Zmartwychwstały, w serca Wasze Pokój wnosi.

Drodzy nasi Czytelnicy i Przyjaciele

Na Święta Zmartwychwstania Pańskiego prosimy o przyjęcie najserdeczniejszych życzeń: niech błogosławione będzie radosne świętowanie Zmartwychwstania Pana; niech świętowanie Wasze upływa w zdrowiu, pomyślności i wzajemnej życzliwości; niech Bóg nieustannie zmartwychwstaje w Waszych sercach, w Waszych Rodzinach i w naszej Parafii.

Redakcja MP

INFORMACJE

1. Wspomnieniem uroczystego wjazdu Jezusa do Jerozolimy rozpoczynamy dziś Wielki Tydzień. Jego szczytem będzie święte Triduum Paschalne, czyli obchód najważniejszych wydarzeń zbawczych. Droga Krzyżowa ulicami Radomia rozpocznie się o godz. 20⁰⁰ przed kościołem św. Jana.
2. Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym o godz. 17⁰⁰.
3. Pouczenia przed chrztaami dla rodziców i chrzestnych, dzieci, które podczas Świąt Wielkanocnych przyjmą Sakrament Chrztu Świętego odbędą się:
 - z Niedzieli, 4 kwietnia, g. 11³⁰ – w środę 31 marca; o godz. 18⁴⁵.
 - z Niedzieli, 4 kwietnia, g. 13⁰⁰ – we wtorek 30 marca; o godz. 18⁴⁵.
 - z Poniedziałku 5 kwietnia, g. 13⁰⁰ – w środę 31 marca; o godz. 19¹⁵.
4. Okazja do spowiedzi od poniedziałku do Środy włącznie w czasie porannych Mszy Świętych, oraz wieczorem od godz. 17⁰⁰.
5. Próby sypania kwiatków podczas procesji rezurekcyjnej, odbędą się 30 i 31 marca tj. we wtorek i w środę o godz. 16.30. Zbiórka przed kościołem. Do sypania kwiatków serdecznie zapraszamy wszystkie dziewczynki.
6. 1 kwietnia rozpoczynamy Święte Triduum Paschalne, tj. Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielką Sobotę są to najważniejsze dni roku kościelnego, nabożeństwa będą sprawowane tylko wieczorem o godz. 18⁰⁰.

W WIELKI CZWARTEK:

- Msza Święta Krzyżma w Katedrze Radomskiej o godz. 10⁰⁰.
- Msza Święta dla dzieci o godz. 16³⁰, podczas której kandydaci na ministrantów zostaną przyjęci do Liturgicznej Służby Ołtarza.
- O godz. 18⁰⁰ zostanie odprawiona Msza Święta Wieczery Pańskiej, po Mszy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do ołtarza wystawienia i adoracja do godz. 20⁰⁰. Wznowienie adoracji w Wielki Piątek od godz. 7⁰⁰.

W WIELKI PIĄTEK:

- godz. 17³⁰, Droga Krzyżowa oraz rozpoczęcie Nowenny do Miłosierdzia Bożego.
- o godz. 18⁰⁰, Liturgia ku czci Męki Pańskiej, na zakończenie liturgii przeniesienie Najświętszego Sakramentu do ołtarza grobu Pańskiego. Adoracja przy Grobie Pańskim do godz. 23⁰⁰. Gorzkie Żale w Wielki Piątek o godz. 22⁰⁰.
W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły – czyli jeden posiłek do syta i dwa nie do syta.
- W Wielki Piątek, 2 kwietnia minie 5 lat od śmierci papieża Jana Pawła II. Pamiętajmy o nim w naszej modlitwie, prosząc szczególnie o to, by Bóg pozwolił nam czcić go jako błogosławionego.

WIELKA SOBOTA:

- wznowienie adoracji przy Grobie Pańskim o godz. 7⁰⁰,
- święcenie pokarmów na stół wielkanocny, od godz. 9⁰⁰ do godz. 16⁰⁰.
Poświęcenie będzie przed wejściem do kościoła,
- rozpoczęcie liturgii Wigilii Paschalnej o godz. 18⁰⁰, przed kościołem. Na liturgię przynosimy, zabezpieczone przed rozlewaniem się wosku, świece. Po liturgii Wigilii Paschalnej adoracji przy Grobie Pańskim nie będzie.

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO:

- o godz. 6⁰⁰ procesja Rezurekcyjna wokół kościoła.
- Nie będzie nabożeństwa o godz. 17⁰⁰.

7. Poniedziałek, 5 kwietnia, drugi dzień Świąt Wielkanocnych. Msze Święte w naszym kościele jak w każdą niedzielę. Taca jest przeznaczona na Katolicki Uniwersytet Lubelski.
8. Za tydzień będziemy obchodzić Niedzielę Miłosierdzia Bożego. Będzie to dzień szczególnego dziękczynienia za dar pontyfikatu Jana Pawła II.
9. W niedzielę, 11 kwietnia o godz. 15³⁰, Msza Święta dla dzieci przygotowujących się do przyjęcia Pierwszej Komunii Świętej i ich rodziców.
10. Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym „Magnificat” zaprasza na pielgrzymkę do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach. Wyjazd w Niedzielę Miłosierdzia Bożego, 11 kwietnia o godz. 5⁰⁰, koszt 40 zł. Zapisy po każdej Mszy Świętej w zakrystii.

ADRES REDAKCJI: Radom, ul. Młodzianowska 124, tel. : 048 366-81-03; e - mail: mojaparafia@gmail.com www.mojaparafia.za.pl

DRUK: Polskie Zakłady Graficzne Sp z o.o. , Radom, ul. Orzechowa 2, tel. 048 384 60 60

Administratorzy strony www.mojaparafia.za.pl : Bartłomiej Paduch i Piotr Dyjo

Opiekun duchowy: Wojciech Jurkowski SAC

Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Agnieszka Kołodziejska, Marcin Boryczka, Łukasz Bator, Paulina Janik, Jacek Dobosz, Renata Ochalska, Stefan Suwała, Sylwia Klochowicz - Matłacka, Katarzyna Langowska